



Mācītājs Dāgs Demandts

612-280-9333, dagdemandt@hotmail.com

Dr.pr.Gerolds Luss – 612-333-1785

e-pasts

mndraudze@gmail.com

www.mndraudze.org

BAZNĪCA un KANCELEJA

3152 17th Ave. So.

Minneapolis, MN 55407

Tālr. 612-722-4622

2014. g.

JANVĀRIS

Nr.1

Valda Mora

Gadu mijā

Laika dzelmēs jaunais vīns
Rūgst ar skurbu smaržu,
Vai būs veldzes pilns tā malks,
Vai ar rūgtu garšu?

Pirms pie lūpām kausu liec,
Pārbaudi pats sevi -
Cik daudz dienām bijušām
Saules stundu devi?

Tavas mūža dienas griež
Laiks ar asu dzirkli,
Tādēļ gaismas svaros sver
Katru acumirkli.

Apber pelniem to, kas rūgts,
To, ko ilgi nīdi,
Aizmirsti! Un paņem līdz
Tikai skaistu brīdi.

Atceroties bijušo,
Tumsā nenomaldies, -
Atskaties un pasmaidi,
Saki visam paldies!

Katrai lietai ir savs nolikts laiks, un katram īstenošanai paredzētam nodomam zem debess ir sava stunda. 2 Savs laiks piedzimt, savs laiks mirt, savs laiks dēstīt, un savs laiks dēstīto atkal izraut. 3 Savs laiks kādu nogalināt, un savs laiks kādu dziedināt; savs laiks ko noplēst, un savs laiks ko uzcelt. 4 Savs laiks raudāt, un savs laiks smieties; savs laiks sērot, un savs laiks diet. 5 Savs laiks akmeņus mest, un savs laiks tos salasīt; savs laiks apkampties, un savs laiks, kad šķirties. 6 Savs laiks ir ko meklēt, un savs laiks ko pazaudēt; savs laiks ir ko glabāt, un savs laiks ko galīgi atmest. 7 Savs laiks ir ko saplēst, un savs laiks atkal to kopā sašūt; savs laiks klusēt, un savs laiks runāt. 8 Savs laiks mīlēt, un savs laiks ienīst; savs laiks karam, un savs laiks mieram. 9 Bet kāds labums tad darītajam no visām savām pūlēm? 10 Es esmu dziļāk ieskatījies ciešanu pilnā uzdevumā, ko Dievs ir uzlicis cilvēku bērniem, lai viņi ar to mocītos. 11 Visu Dievs ir savā laikā jauki iekārtojis, pat arī Mūžību Viņš ir licis cilvēku sirdīs; žel tikai, ka cilvēks nevar izprast Dieva darbu - ne tā iesākumu, ne galu. 12 Tā es atzinu, ka cilvēkiem nav nekā labāka kā priecāties un labi justies savas dzīves laikā, pievienodams tam tomēr atzinumu, 13 ka tā tomēr ir Dieva dāvana, ja cilvēks, neraugoties uz nepārtraukto sava mūža piepūli, tomēr ēd, dzer un nereti pat dzīvi arī bauda. Salamans mācītājs 3:1-13

“Laiks”

Mums visiem ir interesantas attiecības ar laiku. Mēs mērām laiku līdz pat sekundeī. Mēs sacenšamies ar laiku. Mēs cīnāmies ar laiku. Dažkārt laiks ir ienaidnieks. Mēs lielām laiku, ko pavadām ar mūsu mīļajiem. Mēs zaudējam laiku. Mēs tērējam laiku. Cik ir pulkstens? Mēs, īstenībā, nesaprotam laiku. Cilvēkiem, kas dzīvoja tajā laikā, kad sarakstīja šodienas tekstu, bija citas attiecības ar laiku. Viņi ne tikai saprata to laiku, ko mēs mērām minūtēs un sekundēs, mēnešos un gados. Viņi saprata kaut ko vairāk... Viņi saprata, kas ir Dieva laiks un kas ir Dieva laika noteikšana. “Katrai lietai ir savs nolikts laiks, un katram īstenošanai paredzētam nodomam zem debess ir sava stunda.” Šeit nav runa par laika noteikšanu laika grafikā. Te nav runa, ka starp 2:30 un 3:30 ir laiks priecāties. Vai, ka starp 3:30 un 4:15 ir laiks sērot. Te mēs ne tik daudz runājam par laiku, bet par laika noteikšanu. Dieva plānā visas lietas sakrīt savās vietās. Dzīve ir Dieva rokās.

Daudzi pēdējā gadā ir prasījuši, kā nonācāt pie izvēles nākt šeit uz Mineapoli. Nolēmu jums mazliet par to pastāstīt. Kā zināt, man bija divi aicinājumi, kalpot Mineapolē vai Čikāgas Sv. Pēterā draudzē. Protams, palīdzēja tas, ka kalpojām 2 mēnešus te, Mineapolē, 2012. gada vasarā. Bet tomēr bija jālemj. Čikāga ir liela un iespaidīga! Bija jāizveido tie saucamie plusi un mīnusi. Bija jāapvelk tie lielie plusi un lielie mīnusi. Vai tas palīdzēja, īstenībā nē. Bija vajadzīgs, kā angļiski saka, dziļš “discernment” process, dziļas pārdomas. Un pēc dziļām pārdomām un lūgšanām sapratām, ka Dievs aicina kalpot Mineapolē. Bija jāskatās uz zīmēm. Tas ieskaita ziņas un komunikāciju ar jums, ar Mineapoles draudzi. Pateicos, ka spiediens nebija liels. Arī nebija spiediens no mūsu Baznīcas vadības. Īstenībā bija ļoti svētīgi iziet šādam izvēles procesam. Parasti nav izvēles mācītājiem, ir viens aicinājums! Pāri visam šajā izvēlē bija tas, ka jāpaļaujas uz Dievu.

Viss ir Dieva rokās. Sv. Pēterā draudzes priekšnieka vietnieks rakstīja Pēterā draudzes ziņās, ka, protams, var daudz un dažādi spekulēt, kāpēc Dāgs nolēma doties uz Mineapoli. Atbilde ir, ka “Dievs izlēma, ka Mineapolē Dāgs ir Viņam vairāk vajadzīgs nekā Sv. Pēterā draudzē.” Nolēmām, ka būtu svarīgi būt pie jums jau 2012. gada Ziemassvētkos. Un, pavadot svētkus Mineapolē, jutām arvien vairāk, ka esam Dieva vadīti būt pie jums. No mums abiem, paldies par jūsu mīlestību šajā pirmajā kalpošanas gadā! Svētības ir bijušas mūsu draudzē, daudzi ir man un Edijai pateikušies...pateicība pienākas mūsu Dievam!

Janvāra dievkalpojumi, Bībeles stunda un ziņojumi

Svētdien, 5. janvārī, plkst. 11:00 - *Zvaigznes dienas* laju vadīts rīta SVĒTBRĪDIS ar dziesmām; vadīs Sarma Straumane. Sekos sadraudzība un Ģirta Jātnieka stāstījums par mūsu draudzes strēlniekiem Strēlnieku piemiņas dienas ietvaros.

Svētdien, 12. janvārī, plkst. 11:00 - *Epifānijas laika pirmā svētdiena* - laju vadīts DIEVKALPOJUMS LELBA priekšnieces laicīgās vietnieces Baibas Liepiņas (no Čikāgas) vadībā. Baiba stāstīs par LELBĀL Virsvaldes ceļojumu 2013. gadā Izraēlā.

Svētdien, 19. janvārī, plkst. 11:00 - *Epifānijas laika otrā svētdiena* - DIEVKALPOJUMS. Dievkalpojumu vadīs Laura Kontere. Sekos sadraudzība ar Indras Halvorsones stāstījumu par dubultpilsonības iegūšanu un nepieciešamiem dokumentiem.

Plkst. 13:00 (1:00 p.p.) - LOAM GADA SAPULCE. Aicināti VISI, bet balsot varēs tikai organizāciju pārstāvji ar balss tiesībām.

Svētdien, 26. janvārī, plkst. 11:00 - *Epifānijas laika trešā svētdiena* - DIEVKALPOJUMS ar Svēto vakarēdienu. Šajā svētdienā uzsāks Svētdienas skolu Lauras Konteres vadībā. Sekos sadraudzība ar mācītāja Dāga stāstījumu par savu ceļojumu uz Austrāliju un Edijas stāstījumu par ceļojumu uz Latviju.

Ceturtdien, 30. janvārī, plkst. 11:00 - Bībeles stunda, tiek dziļāk pētīts Marka evaņģēlijs.

Svētdien, 2. februārī, plkst. 11:00 - *Epifānijas laika ceturta svētdiena* - DIEVKALPOJUMS. Sekos sadraudzība un prezentācija "Trimdas latvietis uzaug Kvebekā", stāstījums par mācītāja Dāga dzīves gadiem, uzaugot Kvebekas (Quebec) provincē Kanādā. Baudīsim Kvebekas „Poutine” un „crepes”. Ziedoјumi sadraudzības stundai veltīti Kazdangas bērnu pāēdināšanai.

Ar mūsu mācītāju Dāgu Demandtu var satikties pēc dievkalpojumiem, kā arī trešdienās baznīcā no plkst. 10:00 līdz 14:00 un sestdienās pa Latviešu skolas laiku, visi laipni lūgti! Ar Dāgu var sazināties, zvanot 612-280-9333 vai dagdemandt@hotmail.com

Lūdzams ievērot, ka mācītājs Dāgs būs Austrālijā no 30. decembra līdz 21. janvārim, kur viņš mācīs ticības mācību Annas Ziedares vasaras vidusskolā Adelaidē.

Draudzes KOPĒJU kalpošana.

Svētdien, 5. janvārī - V. Treiberga, S. Straumane.

Svētdien, 12. janvārī - L. Kontere, V. Konters.

Svētdien, 19. janvārī - A. Vīksniņš, L. Zoltnere.

Svētdien, 26. janvārī - V. Treiberga, Ģ. Jātnieks.

Svētdien, 2. februārī - G. Luss, A. Vīksniņš.

Svētdien, 9. februārī - L. Kontere, V. Konters.

Tagad tikai atliek kalpot mūsu Kungam kopā. Labi, mēs atzīmējam laiku. Vecais gads ir beidzies, un jaunais sākas. Pagājušā gadā bija pārdomu laiki, laiki, kad mēs skumām (vai sērojām) un laiki, kad mēs priecājāmies. Bija laiks, kad mēs runājām, bija arī laiks, kad bija klušums. Bija laiks, kad mēs raudājām un laiks, kad mēs dejojām. To pašu mēs varam paredzēt par nākamo gadu. Galu galā mums ir jāļauj šiem laikiem nākt un iet, un iekš šī visa jāpriecājas. "...cilvēkiem nav nekā labāka kā priecāties un labi justies savas dzīves laikā, pievienodams tam tomēr atzinumu, ka tā tomēr ir Dieva dāvana, ja cilvēks, neraugoties uz nepārtraukto sava mūža piepūli, tomēr ēd, dzer un nereti pat dzīvi arī bauda."

Dievs ir visu laiku meistars. Viņš to veidoja un ir pāri tam. Dievs mums šo laiku ir uzdāvinājis. Veltīsim šo jauno gadu Dievam. Atcerēsimies, ka viss ir Dieva rokās. Priecāsimies šajā laikā, ko Dievs mums ir dāvējis. Āmen.

XXX XXX XXX

DRAUDZES DZĪVE

XXX XXX XXX

Dāmu saimes ziņas.

Decembra mēnesī pie galdiņa kalpoja Aldis Švalbe, Edija Banka-Demandte, Betsy Alļe, Rita Drone, Māra Zoltnere, Anna Grotāna, Aija Vikmane.

Ziedus uz altāra lika Dāmu saime - eglītes, Visvaldis Rudzītis.

Par sadraudzību rūpējās Švalbes ģimene, Lidija un Selga Pētersones, Gunda Lusa, Latviešu skola - siltas pusdienas, Kristīne Kontere, Sandra Stumbre Kelly, Štolceru ģimene.

Ja varat palīdzēt sadraudzības pusstundā, vai ziedot produktus, lūdzu sazināties ar oktobra-decembra darba grupas vadītāju Ilgu Dulbi (952-884-2628).

Ja vēlaties likt ziedus uz altāra, zvaniet Laimai Zoltnerei Dinglijai (612-866-3235) vai Selgai Pētersonei (651-484-6046).

Lasīšanas pulciņš pašreiz lasa

Helmāra Rudzīša atmiņu grāmatu *Manas dzīves dēkas*.

Šo grāmatu pārrunāsim trešdien, 22. janvārī plkst. 10:00, baznīcas lejas telpās.

Aicinājums draudzes locekļiem.

Ja jums būtu interese piedalīties draudzes padomes darbā, lūdzu pieteikt savu kandidātūru Elgai Ponei draudzes kancelejā - 612-722-4622.

Gerolds Luss, draudzes priekšnieks.

Draudzes padomes decembra sēdes kopsavilkums

Padomes sēdē runā par zvanu, locekļu termiņiem, mācītāja prombūtni janvārī, jauno saimnieku, kā arī par ienākumiem un izdevumiem un par skatu uz nākotni.

Saplīsušā zvana salāpīšana maksāšot \$3,250, kaut gan draudzei pašai jāsalāpot torņa kāpnes. Draudze vienojas par vajadzību izveidot līdzekļu vākšanas projektu, lai salabotu zvanu.

Vairākiem padomes locekļiem beidzoties termiņi. Tie ir Kristīne Kontere, Rita Pelēce, Sarma Straumane un Aldis Švalbe. Iespējams, ka daži atkal kandidēsot. Jaunos kandidātus izraudzīšot Āva Bērziņa, Kristīne Ģiga un Gunda Lusa.

Mācītāja prombūtnes laikā janvārī kalpošot trīs cilvēki. Proti, Sarma Straumane uzņēmusies vadīt 5. janvāra dievkalpojumu. Baiba Liepiņa, Latvijas evaņģēliski luteriskās baznīcas Amerikā (LELBAs) priekšnieces laicīgā vietniece, vadīšot 12. janvārī. Viņa, starp citu, esot nesen ceļojusi uz Izraēlu. Laura Kontere vadīšot dievkalpojumu 19. janvārī.

Baznīcas apsaimniekošanu uzņēmis vadīt Kaspars Kalnītis, aizstājot Visvaldi Rudzīti. Sāksot saimnieka darbu 2014. gada 1. janvārī. Aldis Švalbe uzņemoties apmainīt interneta antēnas, lai lejas telpas ietilptu bezvadu uztveršanas zonā.

Financiālais pārskats par 2013. gada pirmiem vienpadsmit mēnešiem ir sekojošs: ieņēmumi apmēram \$8,000 mazāki, izdevumi apmēram \$16,000 lielāki un vispārejais iztrūkums apmēram \$24,000. Mūsu draudze ziedojusi \$500 kaimiņu Vokera (Walker) metodistu baznīcai, kuŗas ēka zibens spēriena dēļ nodega 2012. gada 27. maijā.

Vērsdamies uz nākotni, mineapolieši cer rīkot Malienas vakaru vai nu 1. vai 8. martā. Esot iecerēts draudzes izbraukums kopā ar Milvoku draudzi uz Glīsonu (Gleason), Viskonsīnā, 2014. gada 6. aprīlī. Tur 1913. gadā latvieši ieceļotāji atklāja Mārtiņa Luterā baznīcas kapsētu. Lasīt vairāk <http://latviansonline.com/commentary/article/1218/>.

Nākamā padomes sēde 14. janvārī, t.i. mēneša 2. otrdienā, pulksten 19:00 trešā stāva lielajā telpā. Sēdes ir atklātas.

Vija Treiberģa

Skumjās šķiramies no pieciem mūsu draudzes locekļiem.

† **Vēsma Vilks** aizgāja mūžībā 2013. gada 14. novembrī. Vēsma dzima 1953. gada 29. oktobrī. Piemiņas dievkalpojums notika baznīcā 14. decembrī, kam sekoja mielasts baznīcas lejas telpās. No viņas skumjās šķiras meita Tammy, brālis Dzintris, māte Modra un pārējā ģimene.

† **Aina Galēja Dravnieks** aizgāja mūžībā 2013. gada 3. decembrī. Izvadīšana notika no latviešu baznīcas 13. decembrī, kam sekoja bērņu mielasts baznīcas lejas telpās. Pēc mielasta, apbedīšana *Crystal Lake* kapsētā. Aina dzima 1925. gada 14. aprīlī Rīgā. Ilze Garoza raksta: "Atšķirībā no daudziem citiem mecenātiem, kuŗi savus piešķiramos finanču līdzekļus līdzsvaro ar ievērojamiem ikdienas tēriņiem un pārtikušo dzīvi, Dr. Galēja stipendijām ir atdevusi teju vai visus savus uzkrājumus. Atdevusi daudz cēlākam mērķim - Latvijas valsts veidošanai." Ar šādiem vārdiem Dr. Galējas stipendiāti raksturoja viņas dāsnumu un nesavtību, piesakot Dr. Galēju laikraksta "Diena" un TV3 akcijai "Latvijas Lepnums", kuŗa titulu viņa saņēma 2009. gadā. Vienkāršība, labsirdība un neizmērāms dāsnums ir visbiežāk minētie vārdi, ko Ainas pazinēji lieto, raksturojot viņu kā personu. 2001. gadā Dr. Galējai tika piešķirts Latvijas Triju Zvaigžņu ordenis, savukārt 2006. gadā - *University of Wisconsin - Eau Claire* "Honorary Alumnus Award". Aina kalpoja Dievam un Latvijai, tā bija viņas devīze un aicinājums.

† **Ikars Justīns Sarma** aizgāja mūžībā 2013. gada 13. decembrī. Ikaru izvadīja 19. decembrī latviešu baznīcā. Pēc bērēm bija mielasts baznīcas lejas telpās. Pēc mielasta notika apbedīšana *Crystal Lake* kapsētā. Ikars dzima 1931. gada 15. septembrī Rīgā. No Ikara šķiras sieva Ranta, meita Laura un dēls Dāvids ar ģimenēm. Ikaram tika uzticēta svarīga atbildība, viņš uzņēmās pārvaldīt baznīcas celtni un projektus, kas saistījās ar šo ēku. Ar degsmi viņš kalpoja, viņam rūpēja šī baznīca. Ģimene nolēma ziedojumus Ikara piemiņai veltīt baznīcas zvana remontam. Ikars kā ticīgs luterānis teica: „Dieva žēlastība taču nav pelnīta,

es to neesmu pelnījis, bet Dievs to man dāvina manas ticības dēļ.” Ikars uzticējās un paļāvās savam Kungam, savam Pestītājam. Ikars zināja, ka dēļ viņa Pestītāja nāves un augšāmcelšanās viņam būs ieguvums.

† **Jānis Robiņš** aizgāja mūžībā 14. decembrī. Jānis tika izvadīts 23. decembrī no latviešu baznīcas. Pēc bērēm notika bērņu mielasts baznīcas lejas telpās. Apbedīšana notika *Crystal Lake* kapsētā. Jānis dzima 1925. gada 3. augustā Rīgā. Jānis līdz pēdējam kalpoja savam Kungam. 2013. gada pirmo Adventu mēs sagaidījām ar Jāni. Viņš tajā dievkalpojumā dziedāja korī dziesmu “Nāci, Kungs”, šo dziesmu koris arī nodziedāja Jānim kā atvadu vārdus bērēs. Viņš vienmēr domāja, kā celt mūsu draudzi un baznīcu. Kā Jēzus mācekļi, kuri bija aicināti nomest savus tīklus un sekot Jēzum, tā arī Jānis darīja. Viņš palika par cilvēku zvejnīku, viņš nebaidījās mēģināt jaunas lietas ar mērķi kalpot.

† **Lidija Bendrups** aizgāja mūžībā 2013. gada 15. decembrī. Bēres notika 20. decembrī latviešu baznīcā. Pēc bērēm notika bērņu mielasts baznīcas lejas telpās. Lidijas pēdējā guļas vieta būs Latvijā, Sausnējas pagasta kapos. No Lidijas šķiras meita Astrīda un ģimene. Lidija dzima 1916. gada 29. jūnijā Sausnējas pagastā, Latvijā. Lidija bija lieciniece, kas liecināja par Dieva brīnumiem viņas dzīves gājumā. Viņa dalījās ar citiem evaņģēlija labajā vēstī.

Vēlamies dalīties ar lasītājiem ar šo rakstu no Dienas laikraksta Latvijā pieminot mūsu draudzes locekli Dr. Ainu Galēju Dravnieci.

Mūžībā aizgājusi mecenāte un Latvijas lepnuma laureāte Aina Galēja-Dravniece.

Mineapolē (ASV) 88 gadu vecumā mūžībā aizgājusi mecenāte, Triju Zvaigžņu ordeņa kavalieri, ilggadēja Latvijas jaunatnes izglītības veicinātāja un akcijas «Latvijas Lepnums» 2009. gada laureāte Aina Galēja-Dravniece, portālu «Apollo» informēja Galējas stipendiāte mācībām Viskonsīnas Universitātē Ilze Garoza.

Galēja-Dravniece dzimusi 1925. gada 14. aprīlī Rīgā un šeit pabeigusi Rīgas 1. Valsts vidusskolu, skaidri apzinoties, ka savu tālāko profesionālo dzīvi vēlas saistīt ar medicīnu. 1941. gadā Padomju okupācijas vara atņēma Ainai tēvu, izsūtot viņu uz Sibīriju. 1944. gada vasarā Aina kopā ar māti un brāli devās bēgļu gaitās uz Vāciju. Beidzoties kara šausmām, Aina 1946. gadā uzsāka un četrus gadus vēlāk pabeidza medicīnas studijas Hamburgas universitātē. 1951. gadā viņa pārcēlās uz ASV, kur ieguva ārstes diplomu ar specializāciju patoloģijā. 1952. gadā mija gredzenus ar Vācijā satikto dzīvesdraugu, fiziķi Frīci Dravnieku, ar kuŗu kopdzīvē nodzīvoja 49 gadus līdz abus 2001. gadā šķīra vīra nāve. No 1956. līdz 2002. gadam Galēja-Dravniece strādājusi kā patoloģe Minesotas un Dakotas pavalstīs.

Kad Latvija atguva brīvību, Galēja jutās par vecu, lai atgrieztos Latvijā un tiešā veidā iesaistītos valsts atdzimšanas darbos, tā vietā viņa nolēma piedalīties atjaunotās Latvijas veidošanā, atbalstot Latvijas studentu iespējas mācīties un iegūt pieredzi ārzemēs. Pēc profesora Pauļa Lazdas ierosmes un ar Ainas Galējas finansiālu atbalstu 1992. gadā tika izveidota stipendiju programma divu semestru mācībām Viskonsīnas Universitātē Oklērā, kuŗas absolventu skaits pārsniedz 50, savukārt kopējais stipendiju apjoms lēšams vairāk nekā pusmiljona ASV dolāru apmērā. Paralēli atbalstam Latvijas jauniešu studijām Viskonsīnas universitātē, Galēja vairākus gadus atbalstīja Viskonsīnas studentu mācības Latvijas Universitātē un ziedoja tai mācību grāmatas.

Papildus iepriekš minētajām programmām deviņdesmito gadu sākumā Galēja izveidoja stipendiju programmu Latvijas jaunajiem ārstiem un pētniekiem, finansiāli atbalstot viņu studijas un tālākizglītību dažādās Eiropas un ASV slimnīcās, klīnikās vai institūtos. 2005. gadā ar Galējas finansiālu atbalstu tika izveidota stipendiju programma Latvijas patoloģijas reziden-

tiem. Galēja ir autore arī Amerikas Latviešu apvienības un Amerikas Latviešu Jaunatnes apvienības administrētajai Latvijas Okupācijas mūzeja stipendijai, kas vairāku gadu garumā pavērusi iespēju Amerikas latviešu jauniešiem atgriezties savu senču dzimtenē un iziet praksi Latvijas Okupācijas mūzejā. Tāpat nozīmīgu atbalstu Galēja ir sniegusi Latvijas Okupācijas mūzeja ceļojošās izstādes rīkošanai, Latviešu Fonda darbībai un citu organizāciju un institūciju atbalstam.

“Atšķirībā no daudziem citiem mecenātiem, kuŗi savus piešķiramos finanču līdzekļus līdzsvaro ar ievērojamiem ikdienas tēriņiem un pārtikušo dzīvi, Dr. Galēja stipendijām ir atdevusi teju vai visus savus uzkrājumus. Atdevusi daudz cēlākam mērķim - Latvijas valsts veidošanai,” ar šādiem vārdiem Dr. Galējas stipendiāti raskturoja viņas dāsnumu un nesavtību, piesakot Dr. Galēju laikraksta *Diena* un TV3 akcijai *Latvijas Lepnums*, kuŗa titulu viņa saņēma 2009. gadā. Vienkāršība, labsirdība un neizmērāms dāsnums ir visbiežāk minētie vārdi, ko Ainas pazinēji lieto, raksturojot viņu kā personu.

2001. gadā Galējai tika piešķirts Latvijas Triju Zvaigžņu ordenis. 2010.gada 25. septembrī Latvijas Universitātē piešķīra Galējai Goda biedra nosaukumu. (Diena.lv)

Aina bija un paliek Aina!

Dr. Aina Dravniece Galēja, *1925.g.14. aprīlī, † 2013.g. 3. novembrī.

Bija sācies pēdējais - 1943./44. mācību gads Latvijas Universitātē Rīgā. Tātad - tieši pirms septiņdesmit gadiem! Mediķu ķīmijas lekcijā bija ienākusi jauna studente-brīvklausītāja, kuŗu pazina viņas 1. Valsts ģimnazijas skolas briedrenes un uzrunāja viņu “Aina”. Viņa esot ļoti, ļoti gudra - Aina Galēja.

Pagāja bēgļu gadi, pienāca kuŗa bneigas, sākās nometņu laiki Vācijā, jaunā paaudze atsāka vai uzsāka studijas. Britu zonā daudzi latvieši bija uzņemti Hamburgas universitātē, tostarp arī Aina Galēja. Atkal satikāties, dzīvojām vienā barkā. Aina bija viena no sekmīgākajiem studentiem un spoži kārtoja paredzētos aksāmenus t.s. priekšfizikumu, fizika un tālāk klīniskos priekšmetus.

Otra studentu dzīves daļa toreiz bija sabiedriskā dzīve. Latviešu studenti biedrojās gan savā universitātē, gan uzturot sakarus ar citu vācu universitāšu studentiem, rīkoja dažādus sarīkojumus - dančus, sporta spēles. Aina vienmēr likās veselīga un spēka pilna, bija mūsu studenšu voleja komandā, bieži vasarā siltā lietūs gāzes laikā Aina izgāja atsvaidzināties lietū!

Izceļošanai sākoties, Aina palika Hamburgā tik ilgi, lai pabeigtu studijas. Tā viņa pabeidza studijas un kā jauna ārste 1951. gada pavasarī ieradās Mineapolē. Sagatījās, kā arī es tur biju ieradusies, varēju viņu sagaidīt un aizvest uz viņai paredzēto darba vietu *Glenvudas* sanatorijā.

Tur jau Aina ilgi nepalika. Drīz pieteicās obligātajam prakses gadam (internship) toreizējā “General Hospital” (HCMC), nolika visus eksāmenus un ieguva prakses tiesības Minesotā, specializējās patoloģijā, kas likās piemērota speciālitāte Ainas raksturam. 1951. gada vasarā Aina piedalījās mūsu kāzās bet nākamajā vasarā ieradās Fricis Dravnieks, un tad mēs ar Uldi svinējām viņu kāzas.

Aina sāka strādāt Eiteļā (Eitel) slimnīcā, Fricis atrada darbu Minesotas Universitātes Fizikas institūtā. Nopirka labu māju, drīz viņiem pievienojās Ainas māte zobārste Erna Galēja, kas kļuva par puķu kopēju un labo mājas gariņu. Nodibinājās Akadēmiskā kopa Minesotā. Aina ar Frici ar sirdi sāka tajā darboties, viņu māja kļuva arī par šīs kopas mājvietu.

Kad Eiteļā slimnīca izbeidza savu pastāvēšanu, Ainai radās izdevība strādāt par patalogu aizstājēju dažādās slimnīcās arī ārpus Minesotas, nolika attiecīgo pavalstu ārstu eksāmenus un sāka pavadīt nedēļas un pat mēnešus kādā citā pilsētā. Atlika daudz laika doties ceļojumos, gan tālos, gan tuvākos. Bija kanū laiva, divriteņi, slēpes; pārnakšņoja savā

automobilī, priecājās un baudīja dabu kā un cik vien spēja. Aina uzņēmās arī Akadēmiskās Dzīves žurnāla redaktora pienākumus, jo savlaik prof. Endzelīna latviešu valodas mācība bija kritusi auglīgā zemē.

Negaidīti Ainas māmuļa iemīga mūža miegu. Bija skumji. Taču Aina visu mūžu atcerējās mātes teikto, ka viņai jāatbalsta bērni un jaunatne, lai visi varētu mācīties un studēt, jo pašai savu bērnu nav.

Pirms 12 gadiem Dieva mierā aizgāja arī Fricis. Palikusi viena, Aina tāpat mēģināja turpināt veselīgo un vienkāršo dzīves veidu, brauca bieži uz Latviju, satikās un atbalstīja savus un Friča tuviniekus. Arvien vairāk deva un ziedoja latviešu pasākumiem, taču visvairāk deva Latvijas studentiem, lai tie varētu papildināties Viskonsinas universitātē Oklērā, gan arī jauniem mediķiem Latvijā, lai varētu papildināties dažas nedēļas ārzemēs. Par to tuvāk pastāstīs prof. Paulis Lazda un citi, tāpat arī par apbalvojumiem, kas Aina piešķirti Latvijā. Ar vairākiem viņas atblastītajiem studentiem Aina bija iepazinusies tuvāk, kas kļuva par sirsnīgiem draugiem un atbalstiem tālākajā dzīvē.

Pirms dažiem gadiem sākās samezglojumi Ainas veselībā. Viņa pati to apzīmēja par "vēžuli", ko lūkoja ārstēt ar operācijām, ķīmikāliju terapiju un apstarošanu. Likās jau labi izdevies, bet vēlāk arī veselīgais un dabiskais dzīves veids nespēja. Mūžības vējš, skirstot mūsu Mūžības grāmatas lapas, būs izlēmis, ka Aina diezgan ceļojusi, gana braukusi un kuģojusi, gana baudījusi gan lietu, gan vētru, gan sniegu, gan sauli. Laiks pierimt.

Biruta Treiberiga.

Šķiroties no mūsu draudzes locekļa Dr. Jāņa Robiņa, pievienojamies līdzjūtībā sekojošiem rakstiem.

Mūžībā aizgājis Jānis Robiņš.

Jānis Robiņš aizgāja Dieva mierā 14. decembrī. Bēres 23. decembrī, Mineapoles-St. Paulas latviešu ev. lut. baznīcā. Apbedīts *Crystal Lake* kapsētā. Ziedojumi Jāņa piemiņai tiks nodoti Gaŗezeram un Latvijas Okupācijas mūzejam.

Kā Ilze Garoza bija rakstījusi laikrakstā "Laiks" (2010. gada 21.-27. augusta izdevumā):

"Uzņēmīgs, mērķtiecīgs un enerģisks Latvijas patriots, kas bezgala mīl savu dzimteni - Jāni Robiņu visbiežāk raksturo ar šādiem vārdiem.

Jānis Robiņš dzimis Rīgā 1925. gada 3. augustā. Pēc bēgļu gaitām Vācijā, pārceļoties uz dzīvi Amerikā, viņš kļuva par vienu no spilgtākajām trimdas latviešu personībām. J. Robiņš ir izciliem panākumiem bagāts ķīmiķis, bet vienlīdz lielus sasniegumus apliecinājis arī sportā un sabiedriskajā darbā, tādējādi iemantojot cieņu un atzinību gan latviešu, gan amerikāņu sabiedrībā. Vašingtonas universitātē Sietlā 1957. gadā ieguvis ķīmijas doktora gradu, J. Robiņš ar ģimeni apmetās uz dzīvi Sentpolā (St. Paul), Minesotas pavalstī. Ilgus gadus viņš bijis vecākais zinātniskais līdzstrādnieks koncernā 3M un uzņēmumā *Ashland Chemical Co*, bet pēc pensionēšanās 1990. gadā izveidojis pats savu uzņēmumu *Catalytic Crosslink Inc*. Savas profesionālās dzīves laikā J. Robiņš lasījis lekcijas vispārējā un analītiskajā ķīmijā Makalesterā koledžā (Macalester College) Sentpolā un bijis vieslektors Rīgas Tehniskajā universitātē. J. Robiņš ieguvis 33 patentus ASV un par savu izcilo metāliešanas izgudrojumu pieminēts Latvijas Institūta izdotajā grāmatā *The World Knows Latvia By*, kurā aprakstīti daudzi Latvijas ievērojamākie cilvēki. Latvijas Zinātņu akadēmija 1995. gadā viņam piešķīra goda doktora gradu, Latvijas valdība 2005. gadā viņam piešķīra IV pakāpes Triju Zvaigžņu ordeni. Jāņa un Brigitas Robiņu ģimenē izaudzinātas četras gudras, talantīgas meitas.

Jānis Robiņš stāsta, ka viņam allaž patīcis sākt un darīt, ko neviens cits nav uzņēmies: "Pētniekam vienmēr jāskatās un jāiet tajā virzienā, kur neviens nav gājis vai kur kāds jau gājis, bet nav visu paveicis līdz galam. Kādreiz gadās, ka mazliet savādākā veidā mēģinot darīt, ko kāds jau reiz sācis, izdodas atklāt ko jaunu." Līdzīgi viņš darbojies arī sabiedriskā laukā. Savulaik viņš panāca, ka latviešu volejbola vienību uzņēma Amerikas volejbola apvienībā, tika sarīkotas Pirmās latviešu globālās meistarsacīkstes Gaŗezerā un Latviešu ev. lut. Baznīcu Amerikā (LELBA) uzņēma ASV Luterāņu padomē."

Kā Jānis pats reiz rakstījis: "Esmu bijis Mineapoles-St. Paulas latviešu ev. lut. draudzes priekšnieks, Latviešu ev. lut. Kristus draudzes priekšnieks, kasieris, sekretārs un svētdienas skolas vadītājs. Latviešu ev. lut. Baznīcā Amerikā esmu bijis viceprezidents, kasieris un Statistikas nozares vadītājs. Esmu bijis Latvijas ev. lut. Baznīcas ārpus Latvijas (LELBĀL) Baznīcas Virsvadē viceprezidents un revidents. Piedalījies LELDA un LELBĀL statūtu komisijās un vairākkārt biju to vadītājs. No 1993. līdz 2005. gadam biju Rītdienas fonda valdes priekšsēdis un pēc tam sekretārs."

(LELBA ziņas 17.XII.13)

LATVIEŠU EVANĢELISKI LUTERISKĀ BAZNĪCA AMERIKĀ

"Labi, Tu godīgais un uzticīgais kalps; Tu esi bijis uzticīgs pār mazumu, Es tevi iecelšu pār daudzumu. Ieej sava Kunga priekā!" (Mat.25:21)

Mīļām māsām un mīļiem brāļiem Kristū!

Mums pienākusi sēru vēsts, ka Dr. Jānis Robiņš ir iegājis mūzībā šī gada 14. decembrī.

Dr. Jānis Robiņš dzima 1925. gada 3. augustā. Viņš uzticīgi un garus gadus kalpoja, vadot LELBĀL Rītdienas Fondu, un kalpoja arī citus amatus pildot gan LELBA, gan LELBĀL, gan savā draudzē.

Izsakām līdzjūtību viņa mīļai sievai Brigitai, meitām Baibai, Dainai, Lailai, Zaigai, un visiem piederīgiem.

Ziedojami lūgti Gaŗezeram un Latvijas Okupācijas mūzejam.

Dr. Jānis Robiņš līdz pat mūža pēdējām dienām interesējās par teoloģiju un par to, kā ticību apliecināt gan vārdos, gan darbos. Viņš līdz ar mani un Dainu Lazdiņu pārstāvēja LELBA kad 2012. gadā Mineapolē notika "LIRS Leadership Summit".

Lai viņam mūsu pateicība par visu, ko viņš darīja no sevis atdodot gan mūsu Baznīcai, gan latviešu sabiedrībai, gan citiem pasaules malu malās. Lūgšanās un pateicībā par šo Dieva kalpu būsim vienoti ar ģimeni, māc. Dāgu Demandtu un visu draudzi viņu izvadot.

Kristus miers lai ir ar jums,

jūsu prāv. Lauma, LELBA pārvaldes priekšiece.

Lasītāju informācijai -

Pēdējā laikā viens otrs no mūsu lasītājiem ir iegādājies vai saņēmis dāvinājumā kādu video ierakstu no Latvijas un šad tad atklājis, ka tos nevar atspēlēt mūsu parastajos TV/Video atspēlētājos, jo nesader ierakstu formāts. Ja jums ir svarīgi šo video disku noskatīties, varbūt vēlaties to pārskatīt mūsu video disku formātā. Šādu iespēju piedāvā

Astound Video Duplication & Transfer Service
614 - 54th Str. W, Mineapolē (612-644-2412).

ievērošanai -

Latviešu organizāciju apvienības Minesotā (LOAM)

GADA SAPULCE

svētdien, 19. janvārī plkst. 13:00 (1:00 p.p.)

draudzes nama lejas telpās: 3152 - 17th Ave South, Mineapolē.

VISI laipni aicināti piedalīties, bet balsot varēs tikai organizāciju pārstāvji ar balss tiesībām.

Mineapoles/St. Paulas Latviešu skola mīļi ielūdz visus uz

DRAUDZĪGĀ AICINĀJUMA svinīgo sarīkojumu

sestdien, 2014. gada 25. janvārī,

plkst. 11:00 baznīcas 2. stāva zālē.

Programmā:

1. Gaismas pils staro Latvijā! - ieskats Latvijas Nacionālās bibliotēkas jaunajā ēkā, kolekcijās.
2. Latviešu skolas 2013. gada absolventu Maritas Pelēces, Amēlijas Lāčplēses, Paula Švalbes un Aleksandra Kontera iespaidi no brauciena "Sveika, Latvija!" un mācībām Gaŗezera Vasaras vidusskolā.

Programmas noslēgumā skolas bērni sniegs nelielu koncertu.

Pēc sarīkojuma visi mīļi gaidīti lejas stāvā uz gardumu tirdziņu un siltām pusdienām (ieeja par ziedojumu).

Latviešu skola sirsnīgi pateicas Latviešu kredītsabiedrībai Minesotā par finansiālo atbalstu pusdienu sagatavošanā.

Dziesmotais dievkalpojums un latviešu skolas eglīte 3. Adventā

Kopš senseniem laikiem Ziemassvētku vecītis, tuvojoties gadu mijai, iegriežas katrā mājā un skolā. Daudziem maziem bērniem Dvīņu pilsētās šis patiešām bija pirmais Ziemassvētku sarīkojums.

15. decembra rītā, 3. Adventā, dievkalpojumu sāk draudzes koris, dziedot "Dziedāsim gaišā līksmībā!". Mācītājs Dāgs Demandts teica ievadvārdus, pieminot nupat mūžībā aizgājušos draudzes locekļus - Ainu Dravnieks, Vēsmu Vilks, Ikaru Sarmu un Jāni Robiņu.

Kad Adventa vainaga sveces aizdedzina Aleksandrs, Pauls, Marita un Amēlija, mūsu skolas pagājušā gada absolventi, liekas, ka baznīca paliek gaišāka... Priekšā nāk liels pulks vismazāko bērniņu, kuri tik lielā korī ir pirmo reizi, sava skolotāja Benjamiņa Aļes iedrošināti, nodzied "Jūs, bērniņi, nāciet". Kokles ievadu dziesmai spēlēja skolēni Zippa, Katrīna, Maija un Gints skolotājas Noras Lund vadībā.

Skolas bērni, Kaija Halvorsone, Jūlija Pone-Ivaskeviča, Kaiva Pelēce, Ansis Ostmanis, Gints Pelēcis, Zippa Čuriskis, Maija Otto un Katrīna Dingley lasīja lasījumus starp dziesmām, bet noslēguma lasījumu no Mateja evaņģēlija 2:1-11 lasīja Vilnis Štolcers.

Draudzes kora skanējums patiešām visu sirdis iepriecina gan ar "Nāciet jūs, gani!", "Betlēmes silītē", "Gloria", gan ar dziesmu "Jūs, ticīgie, nāciet".

Saksofonu spēlēja Rasa Zeltiņa, flautu Kristīne Ģīga, trompeti - Benjamiņš Aļe, zvaniņus - Selga Pētersone un Kristīne Ģīga. Kori pavadīja koncertmeistare Biruta Sprūds un ērģeliece, kora vadītāja Guna Kalmīte Skujiņa. Ansambļis "Mineapoles dvēsele" Viktora Kontera vadībā dziedāja četras dziesmas (solistes Edija Banka-Demandta un Kristīne Duņēna Mertz). Lielākie skolas bērni droši dziedāja "Ej, stāsti kalnos, lejās" un "Ziemassvētki sabraukuši" (pavadījumu

šai dziesmai spēlēja Zinta Pone uz akordeona un Ingrīda Erdmane uz vijoles). Varam redzēt, ka draudzes korim aug laba maiņa. Dziedāsim biežāk kopā!

Dziedošais dievkalpojums ir izskanējis, un visi tiek mīli aicināti blakus zālē uz latviešu skolas eglīti. Skolas pārzine Indra Halvorsone sveic visus ar 3. Adventu un tuvojošajiem svētkiem, pateicas par sadarbību un atbalstu. Otrā pārzine, Eva Tone, lasa skaistu Ziemassvētku dzejoļi... Un te jau dzirdam, ka Ziemassvētku vecītis - bērnu ilgi gaidīts - ir klāt.....

Viņš ir ar mieru noskatīties, ko mūsu bērni iemācījušies: netrūka ne nelieli uzvedumi, ne dziesmas, ne dzejoļi. Bērni skaisti saposti, pārsvarā ar košām rūķu cepurītēm, bet netrūka ne vēja, ne eglītes, ne sniegpārslu. Vecīša maiss bija liels un smags, jo dāvanīgas saņēma 52 bērni (34 skolas bērni, viņu jaunākie brālīši un māsiņas, kā arī citi bērni, kuri bija klāt pasākumā). Vecītis apdāvināja arī skolotājus par uzcītību (ceram, ka Latvijas medus un rudzu maizīte tiem dos spēku nākošam semestrim). Skolotājs Dāgs pat tika vecītim klēpī pasēdēt un varēja izteikt savu vēlēšanos. Uzzinājām, ka draudzes mācītājam gadu mijā jādodas uz ķenguru zemi - Austrāliju - komandējumā. Paldies skolas vecāku padomei Santas Kalnītes vadībā un visiem skolas vecākiem, kas palīdzēja vecītim piepildīt dāvanu maisu.

Jo ilgāk Ziemassvētku vecītis uzkavējās, jo viņa dāvanu maiss kļuva vieglāks, bet visu mūsu sirdis kļuva arvien līksmākas! Lejas stāvā bagātīgu pusdienu galdu klājusi Anita Jurēviča, piepalīdzot čaklajiem skolas tētiem un mammām.

Paldies visiem, ka varējām kopā priecāties un izjust svētku noskaņu.

Inta Lāčplēse

Dziesmotais dievkalpojums un latviešu skolas eglīte 3. Adventā

1 Dāvaniņas no vecīša
saņem paši mazākie skolas
bērni

2 Dzied lielākie bērni

3 Dzied koris, saksofonu
spēlē Rasa Zeltiņa



Mārtiņdienas gaiļi ... un ne tikai

Nov 2, 2013

Klāt ir tā nedēļas nogale, kad Mineapoles-St. Paulas latviešu skolas bērni, skolotāji un vecāki ieskandina Mārtiņdienu - vienu no senākajām latviešu tradīcijām. Mārtiņbērni nāk, lai nestu svētību un mudinātu mūs turēties pretī tumsai ar priecīgu prātu un lustīgu dancošanu.

Bērni jau iepriekš kopā ar jauko mākslas skolotāju Vanesu Putniņu gatavojuši gaiļus - lepņus, krāsainus un skaistus. Vecāki tā klusām, netraucēdami mācības, ēdamzāli izdekorējuši ar rudens lapām, vītnēm un gaismiņām. Virtuve pildījās ar gardām smaržām un ēdieniem, kurus notiesāja mārtiņbērni. Uz diviem gariem galdiem sarindoti visdažādākie ķirbji - vecāku un bērnu mājas darbs. Tur redzam gan latviskas zīmes, gan Rīgas baznīcu torņus, gan Latvijas hokeja fanus un smaidīgas sejas. Uzvarēja Oļega māmiņas, Annas Ignatjevas, ķirbis ar izgrebto fragmentu no Brīvības pieminekļa - paceltās rokas, kas tur 3 zvaigznes.

Bērnudārzieki pārvērtušies par puķītēm, bitēm un citām jaukām radībiņām. Mārtiņbērnu vidū lapsa, kaķis un lācītis. Nav zināms, kā dienas laikā ielidojuši arī divi sikspārņi un ļoti gara sieva. Ievēroju, ka mūsu pagalmā vāveres kokos lēkāja uz augšu un leju nesaprazdamas, kur tik skaļi šo sestdien bērni, skriedami, grabuļus grabinādami un rotaļu skolotājas Zintas Pones vadībā dziedādami.

Zinta mūs visus izkustināja, mudinot uz spēlēm un rotaļām. Visjautrākā bija ābolu lasīšana. Čigāniete un tautas deju skolotāja, Laima Dingley, blakus klasītē pa to laiku ieskatījās, kā bērniem ies ar mājas darbiem nākotnē.

Atcerēsimies arī dažus ticējumus, varbūt ikdienā noder.

Ja vakarā plkst. 9:00 gailis dzied 9 reizes pēc kārtas, tad tuvējā mežā kāds cilvēks apmaldījies. Kad gailis izbiedē no dziedāšanas, tad būs slikts laiks.

Kristietības gailis ir gan gaismas nesējs, gan augšāmcelšanās vēstnesis. Gaiļi - vējrāži, kas ir baznīcu smailēs un kurus pirmos apspīd saules stari, atgādina ļaudīm par gaismas - Kristus - uzvaru pār tumsu un par to, ka jāpošas rīta lūgšanai.

Vai tavā pagalmā jau dzied gailis?

Inta Lāčplēse

ATBILD MĀCĪTĀJS

Jautājums: Ko nozīmē Epifānija?

Atbilde: Epifānija nozīmē "lai parādītu" vai "darīt zināmu", "atklāsmē" vai "atklāt". Epifāniju vai Zvaigznes dienu parasti atzīmē 6. janvārī (šogad 5. janvāra dievkalpojumā). Šajos svētkos 3 gudrie vīri ieradās Betlēmē, lai pielūgtu Jēzu (Mateja ev. 2:1-12). Epifānijas sezona turpinās līdz dienai pirms Pelnu trešdienas. Epifānijas krāsa ir zaļa.



Augšā: Zinta Pone ar meitu Annu. **Lejā pa kreisi:** Annas Ignatjevas uzvarētājķirbis ar fragmentu no Brīvības pieminekļa. **Lejā pa labi:** Anjas Čuriskis grebtais ķirbis.

LATVIEŠU SKOLAS MĀRTIŅDIENA BILDĒS

MANA VASARA LATVIJĀ

Mana vasara Latvijā iesākās vienu nedēļu pēc tam, kad man bija izlaidums amerikāņu skolā. Es absolvēju 8. klasi jūnijā, tāpat kā latviešu skolu. Pēc visiem eksāmeniem un abiem izlaidumiem man bija pēdējais laiks domāt par to, kas man stāvēja priekšā - veselās 7 nedēļas Latvijā.

Izlidoju no Mineapoles ar savu omu. Mēs lidojām līdz Amsterdamai un tad tālāk uz Rīgu. Kad ieradāmies Rīgā, mūs sagaidīja mana tante Māra un mani brālēni, Kristaps un Mikus. Aizbraucām līdz mūsu dzīvoklim Rīgā, es biju nogurusi, bet jutos, ka biju savās mājās, jo esmu tur pavadījusi jau 5 garas vasaras. Šī reize tomēr bija pirmā bez manas mammas.

Pēc pāris dienām citi jaunieši no visām pasaules malām ieradās, lai piedalītos ALAs (Amerikas latviešu apvienība) „Sveika, Latvija!” braucienā. Es biju ļoti priecīga, kad ieraudzīju pazīstamas sejas no Garezera nometnes un arī dažas jaunas sejas no Austrālijas. „Sveika, Latvija!” brauciens bija straujš un ātrs. Mūs veda busiņā no vienas pilsētas vai pils uz nākamo. Bija jauki redzēt tik daudz, bet arī bija ļoti nogurdinoši. Saprātu, ka bija daudzi, kuri Latvijā bija pirmo reizi, un viņiem redzēt Rundāles pili vai Aglonas baznīcu Latgalē, un arī Ventspili, bija ļoti iespaidīgi. Biju jau bijusi vairākās vietās, bet tomēr bija jauki būt tur kopā ar draugiem nevis ar ģimeni. Mēs kļuvām par lielu, skaļu amerikāņu-austrāliešu-latviešu ģimeni.

Kad „Sveika, Latvija!” brauciens beidzās, daudzi no draugiem devās atpakaļ uz Garezera nometni, un tas bija bēdīgi savā ziņā, bet es zināju, ka drīz būs XXV Dziesmu un XV Deju svētki, un nevarēju tos sagaidīt! Man vislabāk patika noskatīties deju lieluzvedumu! Horeogrāfija, mūzika, dejotāju skaits - tas mani tā aizrauj, ka es jutos kā viena no dejotājām. Es ļoti gribu būt iesaistīta dziesmu un deju lieluzvedumos!

Pēc Dziesmu svētkiem atkal pazuda daži draugi, un man bija jāsāk domāt par visu pārējo vasaru Latvijā ar omu, Māru, Kristapu un Miku. Tagad man bija laiks atpūsties, atkal justies kā mājās un arī apceļot Latviju, lai satiktu ģimenes locekļus un draugus.

Pirms tas varēja sākties, man bija jāiet pie ārsta. Viens rokas īkšķis sāpēja jau no pēdējās dienas „Sveika, Latvija!” braucienā, un audzinātāji domāja, ka tas bija izmežģīts, vienkārši vajadzēja uzlikt ledu. Pēc 8 dienām es ar omu aizgājām pie ārsta. Pie ārsta pēc rentgena uzņēmuma uzzinājām, ka mans īkšķis ir salauzts. Tika uzlikts ģipsis, tad gan man palika grūtāk, jo vairs nevarēju lietot labo roku. Bija ļoti karsts, un es nevarēju iet peldēt.

Tagad, kad esmu mājās un man ir garlaicīgi mājasdarbi, es klausos latviešu tautas mūziku, piemēram, Skandinieki, Ilgi, Dievsētas Ļaudis un Lini. Es ceru kādreiz pārvākties uz Latviju un dzīvot tur dažus gadus. Nezinu kad, bet kaut kad, kad esmu vecāka. Tagad man vēl jāmacās vietējā vidusskolā. Dejoju mūsu tautas deju grupā „Pērkonītis” un arī izlēmu palīdzēt ar tautas dejām jaunākiem bērniem latviešu skolā sestdienās.

Marita Pelēce



MANA VASARA LATVIJĀ

Pa labi: Marita ar savu tanti Māru Pelēci

Lejā: latviešu skolas 8. klases absolventi 2013. gada maijā Festival of Nations. No labās puses Marita Pelēce, Aleksandrs Konters, Pauls Švalbe, Amēlija Lāčplēse



Lejā: Marita Pelēce Latvijas plavā



Interneta radio

Austrālijā no rīta, pēcpusdienā Šveicē un vakarā Senegālā? Tas virtuāli iespējams, klausoties interneta radio. *Grace Digital* firma pārdod *Mondo*, kas uztver „pasaules plašā tīmekļa” audio raidījumus no zemes lodes lielas daļas.

Vajadzīgs platjoslas (broadband) interneta savienojums, vai nu kābele vai DSL (digital subscriber line) veidā. Pie tam vēl vajadzīgs vai nu bezvada (Wi-Fi) modems vai maršrutētājs (router), kurš pievienots pie esošā platjoslas interneta savienojuma.

Augšējā attēlā redzamais *Mondo GDI-IRC6000* pērkams sekojošos interneta veikalos. Cenas neieskaita sūtīšanas maksu vai nodokļus. Pirmais piedāvā par \$180, otrais par \$141: **gracedigitalaudio.com/mondo-p-212.html** **[www.amazon](http://www.amazon.com)**.

Pirmo reizi lietojot radio, jāuzstāda daži „protokoli”, lai aparāts saprastu, kāds ir savienojums. Ja eksistējošais platjoslas interneta savienojums ir pieejams tikai ar paroli (password protected), tad jāuzstāda parole **grace.reciva.com** portālā.

Kad aparāts saprotas ar interneta savienojumu, var meklēt raidstacijas izvēlnes lodziņā. Lodziņš izskatās sekojošs:

Augšējā rindā redzams *Internet Radio*, *Pandora*, *iHeartRadio* un *SiriusXM* podziņas. Izvēloties *Internet Radio* pogu, parādās cita izvēlne, lai meklētu stacijas tuvajā apkaimē, pēc valsts vai pēc žanra.

Izvēloties, piemēram, Vācijas valsti, atkal ir izvēle starp alfabētisku sarakstu no visām Vācijas stacijām vai Vācijas stacijām žanra sakārtojumā.

Latvijas raidstacijas arī uztveramas – kopā 30 – to starpā *Latvijas Kristīgais radio*, folkloras raidstacija *Radio Oira*, valsts raidstacijas *Latvijas Radio 1*, *2* un *3* un citas.

Vija Treiberģa.

Dr.hist.h.c. Jānis Stradiņš, Latvijas Zinātņu akadēmijas īstenais loceklis.

Piezīmes par nacionālo identitāti, satversmes preambulas projektu un latviešu nācijas likteni.

Esmu uzaicināts izteikties par Dr. Egila Levita piedāvātās Latvijas Satversmes preambulas iespējamo tekstu. E.Levits ir izcils Eiropas mēroga jurists, un viņa izstrādātais teksts, saprotams, no juridiskā viedokļa ir meistardarbs, par ko autoram jāizsaka vislielākā atzinība. Ne tikai par šo darbu, bet arī par pamatpostulātiem, kuriem mūsdienu globalizētajā, uz modificētām vērtībām tendētā pasaulē varētu būt sava nozīme mazas valsts nacionālās identitātes, savdabības uzturēšanā.

Pieņemot Satversmes preambulu, ir jādomā par visas Latvijas tautas saliedēšanu un jāuzsver, ka 1922. gadā Satversmē runāts par Latvijas tautu, ne tikai latviešu tautu vien.

Es pilnā mērā atbalstu preambulā uzsvērtos mērķus - “nodrošināt latviešu nācijas pastāvēšanu cauri gadu simtiem, latviešu valodas un kultūras saglabāšanu un attīstību, katra cilvēka un visas tautas labklājību”. Tieši šie momenti ir ārkārtīgi svarīgi. Es negribu, lai mana tauta, mani bērnu bērni dzīvotu anonīmā valstiskā veidojumā ar nosaukumu “Latvija”, kurai identitātes ziņā būtu maz kopēja ar latviešiem, lai mūs nepiemeklētu Īrijas liktenis, kur gēlu (ķeltu) valodā runā niecīgs mazākums - gandrīz kā pie mums lībieši. Es īpaši negribu, lai mēs kļūtu unitāras Eiropas Savienības sastāvdaļa, kur dominētu “Eiropas nācija”, nevis “nāciju Eiropa”. Īpaši to gribas uzsvērt šajā telpā, LU Lielajā aulā, kur pabeidza celt 1936. gadā LU rektora un pēdējā Latvijas Republikas izglītības ministra Jūlija Auškāpa laikā, kurš ar savu mocekļa nāvi (tāpat kā Kārlis Ulmanis, Margērs Skujenieks) Sverdlovskas cietumā apliecināja savu ticību “Mūžīgajai Latvijai”. Tādēļ definēt Latvijas valsts pastāvēšanas nepieciešamības

un būtības principus ir ļoti svarīgi šajā laikmetā. Noteikti īpaši jāuzsver 1991. gadā atjaunotās Latvijas pēctecība ar 1918. gadā proklamēto neatkarīgo Latviju.

Taču, būdams preambulas atbalstītājs, vēlos izsacīt arī pārdomas, ne tik daudz iebildes, cik piebildes. Manuprāt, preambula būtu stipri jātsina, jāprecizē, jādara saprotamāka un emocionālāka, mazāk deklarātīva, jo Satversme tomēr domāta nevis juristiem (droši vien arī tiem), bet tautai, sabiedrībai. Varētu pat, manuprāt, aprobežoties ar tās sākuma teikumiem, tos nedaudz paplašinot un ietverot vēl dažas pamatvērtības, vispirms jau valsts pēctecību. Manuprāt, preambulas juridiski pārāk izsmalcinātais teksts tīri stilistiski kontrastē ar vienkāršo, zemnieciski loģisko, tautai izprotamo 1922. gada Satversmes pamattekstu.

Neesmu profesionāls vēsturnieks, taču valsts pamatlicēju K. Ulmaņa, Jāņa Čakstes, Jāņa Raiņa un vēl daudzu citu mūsu nācijas diženāko politisko domātāju viedokli tiku diezgan sīki izpētījis trešās atmodas gados, kad par šiem cilvēkiem vēl nebija ļauts runāt. Vai drīkst uz viņiem atsaukties, akceptējot šo preambulu? Manuprāt, gan jā, gan nē. Protams, var iebilst, ka mūsu laikmets ir cits, mūsu uzdevumi ir citi, taču Latvijas izveidotāji akceptēja ne tika daudz nacionālu valsti, cik *demokratisku valsti*, kuŗā pašaprotami *dominētu latviešu tauta*. K. Ulmaņa uztverē tie bija zemnieki, Raiņa uztverē - strādnieki, *pamatšķira*, abas kopā tās toreiz bija nepārprotams vairākums. Īpaši tika uzsvērtas visu Latvijā mītošo tautību tiesības. Par "latvisko Latviju" sāka runāt 20. gados, jau pēc Satversmes pieņemšanas, sākumā nacionālie klubi, pērkonkrustieši, taču arī Kārlis Skalbe, Edvarts Virza, Jānis Akurāters. Īpaši pēc 1934. gada 15. maija, autoritārā režīma laikā, šo ideju kā noteicošo pieņēma K. Ulmanis un J. Auškāps, arī E. Virza, Jānis Lapiņš, Aleksandrs Grīns. Šim apstāklim bija milzu nozīme svešzemju kundzības 50 gados, jo tieši K. Ulmaņa režīma seši gadi deva tautai - latviešiem - to garīgo lādiņu, kas ļāva izturēt svešu varu pakļautībā aizvadīto pusgadsimtu. Pateicoties patriotismam, defensīvajam, nevis ofensīvajam patriotismam, latviešu nacionāl[ā pašapziņa saglabājās, varēja sekmēties trešā atmoda 1988. gadā.

Taču atļaujiet citēt tā paša K. Ulmaņa 1918. gada 18. novembra runu, Pagaidu valdības deklarāciju, tās konceptuālo daļu. Pēc valdības neatliekamo uzdevumu formulējuma nāk koncepcija, kas ieturēta ne tik daudz nacionālā, cik sociālā aspektā:

"Mani stiprina apziņa par **Latvijas tautas** spēku, izturību un ciešu apņemšanos novest iesāktu lietu līdz galam. Atcerēsimies, ka ilgiem gadiem **daudzi** mūsu tautas locekļi lolojuši šo mūsu cerību, jau agrāk klusībā vai atklāti strādājuši priekš viņas un nesuši domu par brīvo Latviju savās sirdīs. (..) Ja strādās ciešā kopībā, tad nav šaubu, ka rosīgs darbs aizvedīs pie mērķa. (..) Tagad, kad esam brīvi un vairs negaidām no augšas vai ārienes pabalstu un palīdzību, paši veidosim savu dzīvi. Uzplauks atkal lauksaimniecība, mūsu rūpniecība un tirdzniecība, atjaunosies dzīvība visā mūsu dzimtenē vēl spilgtāk kā agrāk un pārspēs visu, kas līdz šim mums bijis. Pie šī darba varēs ņemt dalību visi Latvijas pilsoņi un varēs baudīt labumus, kas saistīti ar mūsu neatkarību. **Visi pilsoņi, bez tautības izšķirības, aicināti palīdzēt**, jo visu tautību tiesības būs Latvijā nodrošinātas. **Tā būs demokratiska taisnības valsts, kuŗā nedrīkst ne apspiešanu, ne netaisnības**" (izcēlums mans - J.S.).

Man šķiet, tieši šie 1918. gada 18. novembrī K. Ulmaņa sacītie vārdi varētu kļūt par īsto **epigrafu** Latvijas Republikas Satversmei, jo šodien pēc 95 gadiem tie ir *tikpat aktuāli* kā tajā dienā, kad tie sacīti. Tikpat aktuāli tautai, tās vairākumam, tikpat saprotami, jo tur ietverti gan sociālie momenti, gan ražošana, gan cilvēktiesības, gan nacionālais jautājums, kaut arī nav tieši minēts (dokumentā par latviešu nāciju nerunā, jo tas ir *pašsaprotams*).

E. Levita preambulā negribētos lasīt vārdu "*valsts nācija*", varētu būt "*pamatnācija*". *Valsts nācija* skan mazliet lielmanīgi, augstprātīgi, ar nedaudz odiozu piegāršu, pat ja juridiski tas ir korrekti. Manuprāt, tas neatbilst arī latviešu nācijas rakstura īpašībām, kuŗā dižošanās gan nav tā izteiktākā. "Man pašam kungam būt, man pašam arājam", ir sacīts tautasdziesmā un to dzirdējām LTF 1. kongresā.

Pieņemot Satversmes preambulu, ir jādomā par visas Latvijas tautas saliedēšanu un jāuzsver, ka 1922. gadā Satversmē runāts par Latvijas tautu, ne tikai latviešu tautu vien. Es-

mu *latviešu patriots*, taču apzinot, ka Latvijas Republikā pašreiz mīt arī 40% nelatviešu un to vairākums, es ceru, ir lojāli Latvijai. Daudzi tomēr vēlas saglabāt savu individuālo nacionālo identitāti, un tās ir viņu tiesības. Nedomāju, ka preambulas mērķis būtu tālāka sabiedrības sašķelšana, tai jāveicina sabiedrības, tautas **saliedēšana**. Šajā ziņā mūsu līdzšinējā valsts politikā pēc Latvijas neatkarības atjaunošanas ir bijušas daudzas neveiksmes, katrā ziņā mums visur ir jācenšas Latvijai *lojāliem* cittautiešiem (es uzsveru tieši lojāliem, kas atzīst latviešu vērtības un vienlaikus arī eiropeskās vērtības) apliecināt, ka viņi ir vēlami un nepieciešami Latvijai. Pārāk bieži politiķi un žurnālisti no abām pusēm uztur nepatīkamu, neiecietīgu tonalitāti. Iecietība ir ne tik daudz krievu interesēs, cik **pašu latviešu** interesēs, īpaši ievērojot mūsu kritiskās demografiskās tendences, vietējās ražošanas problēmas, specifisko Latgales situāciju un iespējamo gluži sveša darba spēka ieplūšanu Latvijā tuvākajos gados. Tas ir eksistenciāls Latvijas un latviešu pastāvēšanas jautājums, un arī nepatīkamais **nepilsoņu** jautājums kaut kā ir jārisina, darot to vairākumu lojālu Latvijai un latviešu nācijai, nevis vienkārši atgrūžot vai neliekoties ne zinīs. Tiesa, es labi saprotu, ka nepilsoņu pašreizējā situācija ir neviennozīmīga un daudzi nepilsoņi nebūt nevēlas Latvijas pilsonību, nepilsoņu statuss viņiem ir pat izdevīgāks - un tie lai tādi arī paliek. "Vienota Latvijas politiskā nācija veidojas lēnāk, nekā notiek konsolidācija nacionālajās minoritātēs", kaut kā līdzīgi laikam sacījis Artis Pabriks.

Pārspīlēta **tīri latviskā** un **vienīgi latviskā** uzsveršana nebūtu pārāk teicama.

Taču noteikti vajadzētu uzsvērt, ka *"latviešu tautai ir bezgala svarīgi nosargāt savu identitāti (...), ka latviešu tautai Latvija nav ģeografiska vai saimnieciska teritorija, nav "logs uz Eiropu", bet ir vienīgā vieta pasaulē, kur tā var attīstīties, ir paaudzēs izkopta kultūrvide un ainava, ir dzimtene un tēvzeme, kuŗas nākotni latvieši pašrūpiz uzskata par apdraudētu pēdējo gadu desmitu neaprātīgās saimniekošanas un nelabvēlīgo demografisko procesu dēļ"* - es vārds vārdā burtiski citēju kādu savu trešās atmodas laikā 1988. gadā sacīto runu (Stradiņš J. Trešā atmoda. Rīga. 1992, 204.-204.lpp.). Manuprāt, toreiz sacītais ir aktuāls arī šodien pēc 25 gadiem. Tieši šo domu gan kaut kādā redakcijā vajadzētu ielikt Satversmes preambulā.

Mēs nedrīkstam aizvērt acis arī uz to, ka Latvija, īpaši tās lielās pilsētas izsenis ir bijušas *multikulturālas*. Diez vai varam to analizēt Satversmes preambulā, taču Baltijas vāciešu, poļu, ebreju, arī vietējo krievu devums mūsu arhitektūrā, mākslā, sportā, parašās, dzīvesziņā, ja vēlaties, ir bijis ļoti būtisks.

Gribu atgādināt, ka 1922. gadā ir bijis ierosinājums Satversmi sākt ar šādu preambulu: *"Pateikdamies visuvarenajam Dievam par iegūto brīvību, Latvijas tauta savā brīvi vēlēta sapulcē pieņem šo Satversmi."* Šo preambulu noraidīja ar 68 balsīm pret, 47 deputāti atturējās (to skaitā bija arī K.Ulmanis), 19 nebija klāt, un tikai 17 deputāti balsoja par. Šodien preambulā ierosina iekļaut kristīgās vērtības. ES konstitūcijā šādas normas nav, taču Latvijā es ierosinātu atbalstīt, jo mēs piederam kristīgajai kultūrai vismaz ētiskajā ziņā un šai kultūrai varētu būt apdraudējums jau tuvākajā nākotnē. Manī raisa neizpratni termins *"latviskā dzīvesziņa"*, ja ar to domātas pirmskristīgās vai Ernesta Brastiņa dievturības vērtības, tad ar visu cieņu pret to es atturētos terminu akceptēt, bet, ja ar to saprot plašāk folkloru, etnografiju u.tml., tad to varbūt vajadzētu papildināt ar jēdzienu "daudzu tautu radītais kultūras mantojums Latvijā", pirmām kārtām domājot par Baltijas vāciešiem. Domāju, minoritāšu tiesības būtu jārespektē un pilnīgi piekrītu A. Pabrikam, ka jāuzsver, ka *"Latvijas valsts nav tikai latviešu valsts un ka mūs vieno nevis kopīgās asinis vai gēni, bet gan kopīgi izlietās asinis un liberāli demokrātiskās vērtības"* (Latvijas Avīze, 7.10.2013.).

Latvijas Republikas 1922. gada Satversme savos dziļākajos pamatos balstās uz Apgaismības laikmeta idejām, kas ietvertas 1789. gadā Francijas un 1776. gadā ASV konstitūcijā, arī, protams, uz Veimāras konstitūciju (kaut arī Satversmes II daļa par cilvēktiesībām, kultūras, izglītības un valodas izkopšanu tolaik netika pieņemta). Taču Jānis Purgalis no Kristīgi nacionālās partijas, kas līdz ar sociāldemokrātu M. Skujenieku 1921. gadā referēja par Satversmi, gluži pareizi sacīja, ka *"visdrošākā satversme ir veselīgs gars tautā"*. Vai šodien

latviešu tautā, Latvijas tautā valda veselīgs gars, vai valda tas ideālisms un arī uzskatu vienotība dažādībā, daudzveidībā, kas radīja Latvijas valsti un tās Satversmi pirms 90 gadiem? Kāpēc Latvijas iedzīvotāji emigrē, kāpēc tukši kļūst lauki, kāpēc nviēnlīdzības Džini indekss ir viens no visnelabvēlīgākajiem Eiropas Savienībā? Lūk, uz šiem jautājumiem mums ir jāatbild. Jāatzīst, ar interesi noskatījos “Sastrēgumstundā” Ilzes Naglas būtisko sarunu ar mūsu bijušajiem ministru prezidentiem Valdi Birkavu, Eināru Repši, Induli Emsi un Aigaru Kalvīti un dzirdēju nozīmīgu viedokļu apmaiņu par atjaunotās Latvijas veiksmēm un kļūdām. Es nepieideru pie tiem 89% respondentu, kas atbildēja negatīvi uz jautājumu, vai Latvijas attīstība bijusi veiksmes stāsts, drīzāk jau pie tiem 11%, kas atzīst Latvijas ceļu. Bet neapšaubāmi sabiedrības prāvā daļā valda stipri negatīvs un nihilistisks noskaņojums, un es ļoti šaubos, vai šo noskaņojumu mainīs deklaratīvi dokumenti, kuriem cilvēku vairums vienkārši netic vai uztvert tos kā priekšvēlēšanu gaisotnē radušos. Jāapzinās arī, ka nākamais Saeimas sastāvs tikpat viegli var atcelt preambulu, kā šis to pieņemt, un varētu sākties spēlēšanās.

Taču es vēlos ticēt preambulā ietvertajām pamatvērtībām, vismaz tās sākuma frazēm un tāpēc **principā** atbalstu cietījamā E. Levita ierosmi. Nedaudzos tautai saprotamos teikumos mums tomēr jāatbild uz jautājumu, kāpēc mums visiem ir *vajadzīga Latvija*, neatkarīga un demokratiska, savos dziļākajos pamatos arī latviska. (Pārņemts no “Jurista vārds”.)

Aijā, žūžū...

Vācu mūzikas izdevniecība “Carus” laidusi klajā pasaules skaistāko šūpuļdziesmu izlasi “Lullabies of the World”, kurā iekļauta arī latviešu šūpuļdziesma “Aijā, žūžū”, informēja dziedātāja Diana Moon.

Līdz ar dziesmu albumu izdota arī dziesmu grāmata, kas no 7. oktobra ir nopērkami “Itunes”, “Ebay”, “Amazon.com” un citos interneta veikalos visā pasaulē, kā arī “Carus” mājaslapā “www.carus-verlag.com”.

Dziedātāji un instrumentālisti no visas pasaules ir ierakstījuši savas dzimtenes populārākās un visbiežāk dziedātās šūpuļdziesmas vienreizējā dziesmu kolekcijā “Lullabies of the World”. Šūpuļdziesmu pavadījumi ir iespēlēti ar autentiskiem konkrētās tautas instrumentiem. Albumā ir iekļautas šūpuļdziesmas no Armēnijas, Beļģijas, Vācijas, Ķīnas, Somijas, Francijas, Grieķijas, Indijas, Itālijas, Japānas, Korejas, Libānas, Jaunzēlandes, Ziemeļamerikas, Norvēģijas, Portugāles, Krievijas, Spānijas, Dienvidāfrikas, Čehijas, Turcijas, Latvijas un Ungārijas, kā arī ir iekļauta ebrēju šūpuļdziesma.

Latviešu šūpuļdziesma “Aijā, žūžū” izlasē iekļauta dziedātājas Dianai Moon izpildījumā, kurā ar savu dziedājumu spēja pārliecināt vācu producentus par nepieciešamību “Aijā, žūžū” iekļaut albumā.

“Latviešu šūpuļdziesmas melodija kombinācijā ar manu dziedājumu un latviešu autentisko kokli paadarīja šo dziesmu par vācu producentu pilnīgu albuma favorītu. Nu mūsu “Aijā, žūžū” sasniegs visas pasaules mazuļu ausiņas. Esmu ļoti gandarīta par to. Mūsu Latvija ir maza valsts, bet mums ir ļoti skaista mūzika, talantīgi cilvēki, un man ļoti gribētos, lai mēs, latvieši, nekad nebaidītos rādīt citiem to skaisto, kas mums ir, un lepotos ar mūsu bagāto tautas pūru,” puda Berlīnē dzīvojošā dziedātāja.

“Lullabies of the World” grāmata ir 128 lapaspuses bieza un tajā ir sakopota 51 šūpuļdziesma no 37 pasaules valstīm ar to notīm, oriģinālo tekstu, skaistām mazuļu bildēm, kā arī katras dziesmas tulkojumu angļu valodā un līdzī dziedāšanai paredzēto disku.

(No laikraksta *Latvija Amerikā*)

Ziemsvētku tirdziņš mūsu draudzē /Dec 7, 2013/

Sākot šo rakstu, uzreiz gribas minēt, ka Ziemsvētku tirdziņā izteikti bija manāms pirkšanas un arī pārdošanas prieks. Un, ja tā padomā, kāpēc gan lai tā nebūtu? Rosība, kas valdīja baznīcas virtuvē jau nedēļām iepriekš, smarža, kas piepildīja pat tumšākos un dziļākos baznīcas stūrus, viss šis un vēl ir iemesls tam priekam, kurā dalījāties tirdziņa laikā.

Jau agri no rīta baznīcas ārdurvis vērās vaļā un ciet, ciet un vaļā, iekšā ielaižot čaklos strādniekus, kas laicīgi ieradusies, lai visu pienācīgi sagatavotu, kā arī nepacietīgos pircējus, kas bija ar mieru teju pusotru stundu stāvēt rindā, lai varētu iegādāties virtuves labumus - dzeltenmaizi, pīrākus, piparkūku mīklu un arī pašas piparkūkas, kā arī kūkas, tortes utt. Jau vairākus gadus labumi, ko tirdziņā var iegādāties, ir piesaistījuši amerikāņu publiku, kur pārsvarā par Latviju un latvietību nav ne jausmas, tikai tik, cik labi viss garšo. Uz to jāskatās pozitīvi, jo vārds par mūsu tautas čaklajām rokām tiek nests tālāk par mūsu baznīcas robežām, un arī ienākumi ir no svara.

Lejasstāvā, tur, kur galvenajā lomā ir virtuve, varēja iegādāties labumus savam vēderam. Vidusstāvā, skatuves telpā, varēja iegādāties ļoti labas un unikālas lietas savam priekam. Varbūt, lai pats varētu rotāties, piemēram, rotas no Baltic Imports, no rotkaļa Strazdiņa vai Zigrīda Zoltnera kunga sievas darinātās rotas, arī Māras Zeltiņas adītās cepurītes un šalles. Varbūt, lai rotātu kādu plauktu savās mājās, piemēram, no latvisko mantu galda. Kartiņas, ko sagatavoja Anita Mucenieks, noteikti varēja sagādāt prieku daudzu sirdīs. Skatuves telpu piepildīja kanēļa un egļu smaržas no Sintijas Busch gatavotajiem Adventa vainagiem. Vidusstāvā notika arī loterija. Trešais stāvs bija ļoti piemērots tiem, kam mīlas grāmatas. Īpaša iespēja bija satikt un parunāties ar Jeff Keenan, autoru divām grāmatām, kur liela loma viņa stāstos ir mums visiem tik mīlai Latvijai. Protams, tirdziņā pārdevēju lomā bija arī daudzi citi, kas rādīja savus talantus un labprāt dalījās tajos ar citiem.

Tirdziņam izskanot, seko nopūta pēc stundām gara darba un arī prieks par padarīto, jo ienākumi šajā Ziemsvētku tirdziņā esot bijuši ļoti labi, lielāki nekā citus gadus.

Uz tikšanos atkal pavasarī, kad baznīcas durvis vērsies vaļā un ciet, ciet un vaļā, lai iekšā ielaistu pavasara tirdziņa darba rūķus un pirkt gribētājus.

Edija Banka-Demandta



Ziemsvētku tirdziņš mūsu draudzē /Dec 7, 2013/



Augšā pa kr. no kr.:

pie kafijas galda
Kristīne Ģirbe un
Māra Plifka

Augšā no labās:

pie
latvisko mantu
galda Kristīne Čīga

Lejā no kr.:

bibliotekāres Anna
Hobbs un Biruta
Sprūds ar Jeff
Keenan



Sirsnīgs paldies draudzes mācītājam Dāgam Demandtam un visiem, kas mani atcerējās un sveica manā dzimšanas dienā. Paldies arī par jūsu gādību un rūpību kamēr biju slimnīcā un aprūpes namā. Liels paldies Ausmai Kandrovičai par mana sunīša pieskatīšanu un aprūpēšanu.

Pateicībā Ēvalds Siliņš

XXX XXX XXX

Sludinājumi

XXX XXX XXX

Izkārtoju mājas izpārdošanu (Estate Sale).

Vai Jūs pārceļaties, vai Jums ir jālikvidē mājas iekārta? Jāatbrīvo māja no mēbelēm, traukiem, sīkumiem, utt.? Es varu Jums palīdzēt.

- * Izšķiroju mantas (sazinoties ar Jums) - ko paturēt ģimenē, ko pārdot, ko izmest.
 - * Sakārtoju mantas pārdošanai. * Nocenoju pārdodamās mantas un izsludinu.
 - * Vadu pārdošanu/Estate Sale. (Aizvedu palikušās mantas uz labdarības organizācijām).
- Maija Zaeska: 763-972-2521** (mājās); **952-454-4172** (kabatas); zaeska@frontiernet.net

Visi dzer tēju... “LaSociete du The”

tējas veikals jau pastāv piecpadsmit gadus - piedāvā tējas no visas pasaules. Veikalā var iegādāties vairāk nekā 200 tēju šķirnes - baltās un zaļās un daudzas citas. Tur ir galdiņi, kur baudīt šīs tējas uz vietas, kā arī var iegādāties piederumus tējas pagatavošanai un dāvanām. Veikals atvērts pirmd.-piektd. no 12:00-18:00, sestd.no 10:00-18:00, svētd.slēgts.

Savā veikalā laipni ielūdz īpašnieki *Tony Ruggiero* un *Božena Dimants*. Viņi sniegs izsmeltošu informāciju par visu, kas saistās ar tējām.

Adrese - 2708 Lyndale Ave So, Mineapolē 55408; www.Teashop.us; 612-871-5148.

Sakrālais tūrisms Latvijā

Latvijas dievnamu kultūrvēsturē - Latvijas kristīgās ticības ceļi

Vienas dienas ekskursijas - Divu dienu ekskursijas

Kontakti “SAKRĀLAIS TŪRISMS” SIA

e-pasts: info@sakralaisturisms.lv - Tālr.: 29433556; 67350085. <http://www.sakralaisturisms.lv/>

Varu jums palīdzēt MĀJU PIRKŠANĀ vai PĀRDOŠANĀ

To daru visā Dvīņu pilsētu rajonā vairāk nekā 25 gadus.

Ar jautājumiem, lūdzu zvaniet katrā laikā: MĀRIS KURMIS - Counselor Realty -
612-558-6784 (mob.), **952-476-1832** (mājās).

Mūsu draudzes mazais orķestris “**Mineapoles Dvēsele**” spēlē kristīgo mūziku - meklē bundzinieku, basa ģitaristu un vīrieti vokālistu.

Ja Jums ir interese piedalīties, lūdzu sazināties ar Viktoru Konteru - kkvk344@MSN.com, tālrunis: 952-412-4592. Mēģinājumi parasti notiek ceturtdienas vakaros.

*** Draudzes e-pasta adrese: mndraudze@gmail.com

*** Draudzes mājas lapa: www.mndraudze.org

Svētrīta Zvanu lasītāju uzmanībai -

“Svētrīta Zvani” ir pieejami draudzes mājas lapā katra mēneša pirmā nedēļā.

www.mndraudze.org.

Latviešu ev.lut. baznīcai Amerikā (LELBAi) tagad ir jauna satikšanās vieta -
jauna mājas lapa!!! www.lelba.org

Aicinām tevi apskatīties un būt daļai no tās!
Jaunās mājas lapas redaktore Edija Banka-Demandte.

Draudzes darbinieku KANCELEJAS STUNDAS:

Otrdienās - darbvede Elga Pone, 10:00-14:00 dienā.

Trešdienās - mācītājs Dāgs Demandts, 10:00-14:00;
- kasieris Visvaris Ģiga, 10:00-14:00 dienā.

Ceturtdienās - darbvede Elga Pone, 10:00-14:00 dienā.

Ja baznīcas durvis darba laikā ir slēgtas, lūdzu piezvaniet durvju zvanu (durvju labajā pusē -
augšējais zvans-augšējam stāvam, apakšējais zvans-lejas stāvam).

Church Services and Calendar of Events

January:

Sunday - 5th - 11:00 AM - Epiphany Church Service led by lay members of the congregation. During fellowship Ģirts Jātnieks will talk about Latvian Freedom fighters during WWI.

Sunday - 12th - 11:00 AM - Church Service led by LELBA officer Baiba Liepiņa from Chicago. During fellowship she will talk about the Church officers trip to Israel.

Sunday - 19th - 11:00 AM - Church Service led by Laura Kontere. During fellowship Indra Halvorson will inform us about obtaining dual citizenship (Latvia-USA).
1:00 PM - Annual meeting of Latvian Organization Association of Minnesota (LOAM). All are welcome but only organization representatives will be able to vote. (Lower level of the Church.)

Sunday - 26th - 11:00 AM - Church Service with Holy Communion. Sunday school led by lay member Laura Kontere. During fellowship pastor Dāg and his wife Edija will talk about their recent trips to Australia and Latvia.

Thursday - 30th - 11:00 AM - Bible study.

February:

Sunday - 2nd - 11:00 AM - Church Service followed by fellowship. Pastor Dāg will talk about growing up in Quebec, Canada. There will be a surprise.

Informācija par trimdinieku reģistrēšanu pilsonībā - papildus informācija no Informatīvā semināra par Dubultpilsonības jautājumiem

LOAM atbalstīta 2013. gada 7. decembrī piedalījās LR vēstniecības ASV and ALA rīkotajā Informatīvajā seminārā par Dubultpilsonības jautājumiem Vašingtonā. Bija ieradušies pārstāvji no lielākajiem latviešu centriem ASV, jo ir liela interese un arī daudzi jautājumi. Atbraukušie Latvijas valdības ierēdņi sniedza detalizētu ieskatu Dubultpilsonības likuma izveides vēsturē un pamatprincipos, kā arī izskaidroja dokumentu iesniegšanas kārtību.

Pāris svarīgas atziņas no semināra:

1. Ja esat jaunākās paaudzes trimdinieks bez Latvijas Republikas pilsonības, kuram vēl nākotnē sagaidāmi pēcnācēji (pēc 2014. gada 1. oktobra) un jūs vēlētos, lai šie pēcnācēji varētu iegūt LR pilsonību, nokārtojiet Latvijas Republikas pilsonību pirms pēcnācēja piedzimšanas, jo **pēc 2014. gada 1. oktobra dzimušajiem** trimdinieku pēcnācējiem vairs nebūs iespējas pieteikties uz LR pilsonību uz "trimdinieka" principa pamata: viņi varēs iegūt pavalstniecību tikai uz tā pamata, ka viens no vecākiem jau ir LR pilsonis vai arī uz "etniskā latvieša vai līva" pamatojuma, kas prasa nokārtot latviešu valodas prasmes eksāmenu, ko var izdarīt tikai personiski Latvijā.

Iemesli, kāpēc jūs vēlētos nokārtot LR pilsonību jūsu pēcnācējiem: iespēja piedalīties vēlēšanās (pēc pases saņemšanas), darba iespējas Eiropas Savienībā, kā arī iespējas mācīties augstskolās Latvijā un Eiropas Savienībā).

2. Īpaši ātri jakārto pilsonība, ja jums gaidāms pēcnācējs jau līdz 2014. gada 1. oktobrim, jo pilsonības piešķiršana trimdiniekiem tiek izskatīta 4 mēnešu laikā (pašlaik tas aizņem īsāku laiku).

3. Pasei nav vajadzīgs *apostille* un notāra apstiprinājums - var sūtīt tikai parastu kopiju.

4. ASV izdotos dokumentu oriģinālus jūs varat nosūtīt pa pastu uz LR vēstniecību, kur vēstniecībā oriģinālus nokopēs un oriģinālus nosūtīs atpakaļ. Šinī gadījumā vēstniecības ierēdņi veiks notāra funkcijas, un jums nevajadzēs šos dokumentus apstiprināt pie notāra un gādāt apostilli no štata, kur dokuments izdots. Jums būs jāmaksā konsulārā nodeva 60 USD (kā Money order - pay to: Embassy of Latvia). Dokumentu oriģinālu atpakaļ nosūtīšanai ar US Postal Services ierakstītu sūtījumu maksā 10 USD, ar Federal Express 30 USD. Vēstniecības pasta adrese: Embassy of Latvia, 2306 Massachusetts Ave NW, Washington DC 20008

5. Trimdinieka pēcnācējs (piem., mazbērns) var reģistrēt pilsonību, ja viņa vecāki vai vecvecāki nav LR pilsoņi, tikai ar dokumentiem jāpierāda radniecību ar trimdinieku,

kurš bija LR pilsonis pirms 1940. gada 17. jūnija (un dokumenti, kas apliecina vecvecāku vai vecāku pilsonību).

6. Ģimenes locekļi var pieprasīt pilsonību kopā, balstoties uz vieniem un tiem pašiem dokumentiem - nav jāiesūta atsevišķi. Ja kāds no ģimenes locekļiem pieprasa pilsonību vēlāk, var atsaukties uz iepriekš iesniegtiem dokumentiem - vienas ģimenes lieta tiek skatīta un glabāta vienkopus.

7. Par bērniem līdz 15 gadu vecumam iesniegumu iesniedz vecāks, pēc tam bērns/ jauniešs pats.

8. Vairs nav japrasa un jāiesniedz otra vecāka (kurš nav LR pilsonis) atļauja pilsonības piešķiršanai bērnam.

9. Kad pieprasāt pilsonību, IR jāiesniedz laulības apliecība vai laulības šķiršanās dokuments, ja esat precējušies vai šķīrušies, kā arī bērnu dzimšanas apliecība, ja jums ir bērni.

10. Ja jums nav saglabājušies dokumenti, kas pierāda jūsu (vai jūsu priekšteču) LR pilsonību (LR pase pirms 1940. gada 17. jūnija, vai kāds cits dokuments, piem., ASV izdota laulību apliecība, kur norādīta Latvija kā dzimšanas vieta), tad varat lūgt Latvijas Republikas vēstniecības palīdzību, lai varētu saņemt kopiju no LR arhīviem. Lūdzu sazinieties ar: [Ilze Vītuma](#), Latvijas vēstniecības ASV trešā sekretāre, tel. +1 202 328 2840, e-pasts consulate.usa@mfa.gov.lv
Jūs varat arī personiski sazināties ar iestādēm Latvijā - skatiet 6. punktu zemāk.

Lūdzu rakstiet Indra Halvorsonei (ikulite@yahoo.com) vai zvaniet: 612.382.3910, ja jums ir kādi jautājumi. **Svētdien, 19. janvārī, pēc dievkalpojuma pastāstīšu tuvāk par Dubulpilsonības semināru un tajā uzzināto.**

Turpinājumā seko nepieciešamo dokumentu saraksts LR pilsonības pieprasīšanai kā Latvijas trimdiniekam.

Par **Latvijas trimdiniekiem** tiek uzskatīti:

1) 1940.gada 17.jūnijā bija Latvijas pilsonis (vai Latvijas pilsoņa pēcnācējs); 2) laikā no 1940.gada 17.jūnija līdz 1990.gada 4.maijam bēga no PSRS vai Vācijas okupācijas režīma vai deportēts; 3) 2.punktā minēto iemeslu dēļ nav varējis atgriezties Latvijā uz pastāvīgu dzīvi līdz 1990.gada 4.maijam.

Vienlaicīgi Latvijas pilsonību var iegūt pēcnācēji, kas dzimuši līdz 2014.gada 1.oktobrim.

Trimdinieki, reģistrējot Latvijas pilsonību, var saglabāt savu jau esošo pilsonību.

Nepieciešamie dokumenti:

- 1) iesniegums ar lūgumu atzīt par Latvijas pilsoni, kurā jānorāda:
 - pretendenta vārds, uzvārds latviešu valodā un dzimšanas dati vai personas kods (ja tāds piešķirts);

Neskaidrību gadījumos, lai pārliecinātos par personvārda atveidi latviešu valodā, lūgums sazināties ar

Latviešu valodas aģentūru telefoniski - (+371) 67225879 vai ar elektroniskā pasta

starpniecību, www.valoda.lv, e-pasts: konsultacija@valoda.lv.

Iesnieguma veidlapas un paraugs ir piespraustas pie ziņojumu dēļa Latviešu baznīcā - IH

- dzīvesvieta (vēlams drukātiem burtiem);
 - kontaktinformācija (**e-pasts**, tālrunis, ja tādi ir).
- 2) personu apliecinošs dokuments (pase, identifikācijas karte - *vienkārši kopija*)
 - 3) dzimšanu apliecinošs dokuments (dzimšanas apliecība vai izraksts no dzimšanas reģistra);
 - 4) dokuments, kas apliecina ģimenes stāvokli (laulības apliecība, dokuments par laulības šķiršanu vai laulātā miršanas apliecība);
 - 5) bērna dzimšanu apliecinošs dokuments;
 - 6) Dokumenti, kas apliecina tiesības iegūt Latvijas pilsonību:
- apliecinājums, ka pretendents vai tās priekštecis no 1940.gada 17.jūnija līdz 1990.gada 4.maijam atstāja Latviju, glābdamies no Latvijas PSRS vai Vācijas okupācijas režīma vai tika deportēts un tāpēc līdz 1990.gada 4.maijam nav atgriezies Latvijā uz pastāvīgu dzīvi) - *arī šī veidlapa un paraugs ir piesprausts pie ziņojuma dēļa baznīcā - IH*;
 - par pretendenta vai tā priekšteču piederību Latvijas pilsoņu kopumam 1940.gada 17.jūnijā. Ja dokumenti nav saglabājusies, varat lūgt palīdzību LR vēstniecībā (sk. augstāk - Ilze Vītuma) vai šajos LR arhīvos: civilstāvokļa reģistra dokuments (izsniedz Dzimtsarakstu departaments, A.Čaka ielā 38, Rīgā, LV-1011, e-pasts: dzimts.dep@tm.gov.lv, tel. (+371) 67226222); Valsts vēstures arhīva (www.archiv.org.lv) izsniegtie dokumenti par 1935.gada tautas skaitīšanas datiem, nodokļu pārvaldes lietām, karaklausības lietām; pirmskara Latvijas laika izdota Latvijas pilsoņa pase);

Apliecinājumu pēcnācēja līdz 15 gadu vecumam vārdā iesniedz viņa likumiskais pārstāvis. **Informācija par trimdinieku reģistrēšanu pilsonībā - papildus informācija no Informatīvā semināra par Dubultpilsonības jautājumiem**

LOAM atbalstīta 2013. gada 7. decembrī piedalījies LR vēstniecības ASV and ALA rīkotajā Informatīvajā seminārā par Dubultpilsonības jautājumiem Vašingtonā. Bija ieradušies pārstāvji no lielākajiem latviešu centriem ASV, jo ir liela interese un arī daudzi jautājumi. Atbraukušie Latvijas valdības ierēdņi sniedza detalizētu ieskatu Dubultpilsonības likuma izveides vēsturē un pamatprincipos, kā arī izskaidroja dokumentu iesniegšanas kārtību.

Pāris svarīgas atziņas no semināra:

1. Ja esat jaunākās paaudzes trimdinieks bez Latvijas Republikas pilsonības, kuram vēl nākotnē sagaidāmi pēcnācēji (pēc 2014. gada 1. oktobra) un jūs vēlētos, lai šie pēcnācēji varētu iegūt LR pilsonību, nokārtojiet Latvijas Republikas pilsonību pirms pēcnācēja piedzimšanas, jo **pēc 2014. gada 1. oktobra dzimušajiem** trimdinieku pēcnācējiem vairs nebūs iespējas pieteikties uz LR pilsonību uz "trimdinieka" principa pamata: viņi varēs iegūt pavalstniecību tikai uz tā pamata, ka viens no vecākiem jau ir LR pilsonis vai arī uz "etniskā latvieša vai līva" pamatojuma, kas prasa nokārtot latviešu valodas prasmes eksāmenu, ko var izdarīt tikai personiski Latvijā.

Iemesli, kāpēc jūs vēlētos nokārtot LR pilsonību jūsu pēcnācējiem: iespēja piedalīties vēlēšanās (pēc pases saņemšanas), darba iespējas Eiropas Savienībā, kā arī iespējas mācīties augstskolās Latvijā un Eiropas Savienībā).

2. Īpaši ātri jakārto pilsonība, ja jums gaidāms pēcnācējs jau līdz 2014. gada 1. oktobrim, jo pilsonības piešķiršana trimdiniekiem tiek izskatīta 4 mēnešu laikā (pašlaik tas aizņem īsāku laiku).

3. Pasei nav vajadzīgs *apostille* un notāra apstiprinājums - var sūtīt tikai parastu kopiju.

4. ASV izdotos dokumentu oriģinālus jūs varat nosūtīt pa pastu uz LR vēstniecību, kur vēstniecībā oriģinālus nokopēs un oriģinālus nosūtīs atpakaļ. Šinī gadījumā vēstniecības ierēdņi veiks notāra funkcijas, un jums nevajadzēs šos dokumentus apstiprināt pie notāra un gādāt apostilli no štata, kur dokuments izdots. Jums būs jāmaksā konsulārā nodeva 60 USD (kā Money order - pay to: Embassy of Latvia). Dokumentu oriģinālu atpakaļ nosūtīšanai ar US Postal Services ierakstītu sūtījumu maksā 10 USD, ar Federal Express 30 USD. Vēstniecības pasta adrese: Embassy of Latvia, 2306 Massachusetts Ave NW, Washington DC 20008

5. Trimdinieka pēcnācējs (piem., mazbērns) var reģistrēt pilsonību, ja viņa vecāki vai vecvecāki nav LR pilsoņi, tikai ar dokumentiem jāpierāda radniecību ar trimdinieku, kurš bija LR pilsonis pirms 1940. gada 17. jūnija (un dokumenti, kas apliecina vecvecāku vai vecāku pilsonību).

6. Ģimenes locekļi var pieprasīt pilsonību kopā, balstoties uz vieniem un tiem pašiem dokumentiem - nav jāiesūta atsevišķi. Ja kāds no ģimenes locekļiem pieprasa pilsonību vēlāk, var atsaukties uz iepriekš iesniegtiem dokumentiem - vienas ģimenes lieta tiek skatīta un glabāta vienkopus.

7. Par bērniem līdz 15 gadu vecumam iesniegumu iesniedz vecāks, pēc tam bērns/jaunietis pats.

8. Vairs nav japrasa un jāiesniedz otra vecāka (kurš nav LR pilsonis) atļauja pilsonības piešķiršanai bērnam.

9. Kad pieprasāt pilsonību, IR jāiesniedz laulības apliecība vai laulības šķiršanās dokuments, ja esat precējušies vai šķīrušies, kā arī bērnu dzimšanas apliecība, ja jums ir bērni.

10. Ja jums nav saglabājušies dokumenti, kas pierāda jūsu (vai jūsu priekšteču) LR pilsonību (LR pase pirms 1940. gada 17. jūnija, vai kāds cits dokuments, piem., ASV izdota laulību apliecība, kur norādīta Latvija kā dzimšanas vieta), tad varat lūgt Latvijas Republikas vēstniecības palīdzību, lai varētu saņemt kopiju no LR arhīviem. Lūdzu sazināties ar: [Ilze Vītuma](mailto:Ilze.Vituma@mf.gov.lv), Latvijas vēstniecības ASV trešā sekretāre, tel. +1 202 328 2840, e-pasts consulate.usa@mfa.gov.lv
Jūs varat arī personiski sazināties ar iestādēm Latvijā - skatiet 6. punktu zemāk.

Lūdzu rakstiet Indra Halvorsonei (ikulite@yahoo.com) vai zvaniet: 612.382.3910, ja jums ir kādi jautājumi. **Svētdien, 19. janvārī, pēc dievkalpojuma pastāstīšu tuvāk par Dubultpilsonības semināru un tajā uzzināto.**

Turpinājumā seko nepieciešamo dokumentu saraksts LR pilsonības pieprasīšanai kā Latvijas trimdiniekam.

Par **Latvijas trimdiniekiem** tiek uzskatīti:

1) 1940.gada 17.jūnijā bija Latvijas pilsonis (vai Latvijas pilsoņa pēcnācējs); 2) laikā no 1940.gada 17.jūnija līdz 1990.gada 4.maijam bēga no PSRS vai Vācijas okupācijas režīma vai deportēts; 3) 2.punktā minēto iemeslu dēļ nav varējis atgriezties Latvijā uz pastāvīgu dzīvi līdz 1990.gada 4.maijam.

Vienlaicīgi Latvijas pilsonību var iegūt pēcnācēji, kas dzimuši līdz 2014.gada 1.oktobrim.

Trimdinieki, reģistrējot Latvijas pilsonību, var saglabāt savu jau esošo pilsonību.

Nepieciešamie dokumenti:

1) iesniegums ar lūgumu atzīt par Latvijas pilsoni, kurā jānorāda:
- pretendenta vārds, uzvārds latviešu valodā un dzimšanas dati vai personas kods (ja tāds piešķirts);

Neskaidrību gadījumos, lai pārliecinātos par personvārda atveidi latviešu valodā, lūgums sazināties ar

Latviešu valodas aģentūru telefoniski – (+371) 67225879 vai ar elektroniskā pasta starpniecību, www.valoda.lv, e-pasts: konsultacija@valoda.lv.

Iesnieguma veidlapas un paraugs ir piespraustas pie ziņojumu dēļa Latviešu baznīcā

- IH

- dzīvesvieta (vēlams drukātiem burtiem);

- kontaktinformācija (**e-pasts**, tālrunis, ja tādi ir).

2) personu apliecinošs dokuments (pase, identifikācijas karte - *vienkārši kopija*)

3) dzimšanu apliecinošs dokuments (dzimšanas apliecība vai izraksts no dzimšanas reģistra);

4) dokuments, kas apliecina ģimenes stāvokli (laulības apliecība, dokuments par laulības šķiršanu vai laulātā

miršanas apliecība);

5) bērna dzimšanu apliecinošs dokuments;

6) Dokumenti, kas apliecina tiesības iegūt Latvijas pilsonību:

- apliecinājums, ka pretendents vai tās priekštecis no 1940.gada 17.jūnija līdz 1990.gada 4.maijam atstāja Latviju, glābdamies no Latvijas PSRS vai Vācijas okupācijas režīma vai tika deportēts un tāpēc līdz 1990.gada 4.maijam nav atgriezies Latvijā uz pastāvīgu dzīvi) - *arī šī veidlapa un paraugs ir piesprausts pie ziņojuma dēļa baznīcā* - IH;
- par pretendenta vai tā priekšteču piederību Latvijas pilsoņu kopumam 1940.gada 17.jūnijā. Ja dokumenti nav saglabājusies, varat lūgt palīdzību LR vēstniecībā (sk. augstāk - Ilze Vītuma) vai šajos LR arhīvos: civilstāvokļa reģistra dokuments (izsniedz Dzimtsarakstu departaments, A.Čaka ielā 38, Rīgā, LV-1011, e-pasts: dzimts.dep@tm.gov.lv, tel. (+371) 67226222); Valsts vēstures arhīva (www.archiv.org.lv) izsniegtie dokumenti par 1935.gada tautas skaitīšanas datiem, nodokļu pārvaldes lietām, karaklausības lietām; pirmskara Latvijas laika izdota Latvijas pilsoņa pase);

Apliecinājumu pēcnācēja līdz 15 gadu vecumam vārdā iesniedz viņa likumiskais pārstāvis.

LATVIAN EV. LUTH. CHURCH
of Minneapolis and St. Paul
3152 17th Avenue South
Minneapolis, Minnesota 55407

**NON-PROFIT ORGANIZATION
U. S. POSTAGE PAID
TWIN CITIES MN
permit no. 90327**

Change Service Requested

SVĒTRĪTA ZVANUS izdod Mineapoles-St.Paulas latviešu ev.lut. draudze. Redakcijas kolleģijā: māc. Dāgs Demandts, Edija Banka-Demandte, Sk. Dombrovska, A. Dravniece, R. Drone, M.Eglīte, A. Hobbs, R. Prauliņa, L. Sproģis, Sk. Štolcere, V. Vikmanis.

Redakcija patur tiesības iesūtītos rakstus rediģēt un zināmos gadījumos noraidīt. Manuskriptus lūdzam iesūtīt parakstītus. Ja lietots segvārds, jāmin arī īstais vārds. Manuskriptus lūdzam iesūtīt MAŠĪNRAKSTĀ-PĀRRINDĀS (tas neattiecas uz īsiem ziņojumiem un pateicībām).

Rakstus lūdzam iesūtīt līdz mēneša 17. datumam. Iesūtītos manuskriptus redakcija uzglabā tikai līdz nākamā Svētrīta Zvanu nummura iznākšanai -apm. vienu mēnesi. Redakcija lūdz \$25.00 ziedojumu gadā, Svētrīta Zvanu tehnisko izdevumu segšanai.

CIENTĀJAMIE LASĪTĀJI! lūdzu paziņojiet ADRESES MAIŅU.

draudzes kancelejā. Svētrīta Zvanus pasts nepārsūta.